

Dr. Ante Libenok

Polarna plaćena u gotovu

God. IV.

Šibenik, 16. travnja 1933.

Br. 8.

Cijena 1. Din

Godišnja pretplata Din 30.—
za inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i
p r a v e: Šibenik, p. p. 17

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

Radost Uskrsa

Nijedna svetkovina nije radosnija od one, koja je dala Exultet. Što se tiče Crkve, ona je „svečanost nad svečanostima“; a za liturgiju to je vrhunac i središte njenoga šarolikog ciklusa i kao u doba svetoga Pavla Uskrs je ostao vrela naših kršćanskih nada.

Uz ove vječne radosti Uskrs nam danas donosi druge: radosti posve nove, koje možda njesu poznali preci naši, kojima se ni mi sami do pred koji lustar nijesmo našli. Radosti renesanse, jer je to bitno obilježje Uskrsa: renesanse vjere i buđenja naroda našega.

I pri svim ovim radostima kao katolici ne zatvaramo oči pred grubom realnošću, koja je zatekla današnji Uskrs.

Nasilje je u modi, ono posvuda triumfira i mnogi pred njim padaju ničice. Pod nasiljem razumijevamo onu brutalnu silu, koja se ruga svakome pravu, koja hoće da svim ovlada. To je svaka sila, koja navaljuje na slobodnu volju čovjeka, na dostojanstvo njegove savjesti.

Nasilje je slabost, ono se boji svoga protivnika. Nasilje je nemoć; ono zaista može rušiti, može razarati; ali, ako mu se treba dići s ruševina, ako mu treba sijati, ako mu treba graditi, nasilje nije kadro da učini, te vlat trave nikne.

Nasilje je neznanje; za nj opstoji samo spoljašnje, opipljivo, i to mu je sve. Ono u čovjeku niječe dušu, koju ne može da pogodi. Ono silom, bolom i korupcijom pregiba tijelo, pa drži, da je prignulo čitava čovjeka. Duša mu se ugiba, ona je izvan njegova dohvata; ali ono se u svojoj gluposti maša kijače, da po zraku mlati.

Nasilje je staro kao svijet i kao grijeh; povijest iznosi listu njegovih poraza i pokazuje, da je vazda napokon radilo protiv stvari, koju je htjelo podržavati. No ono ništa nije nau-

čilo, otkako je svijet svijetom i uvijek ponovo započinje svoje pogriješke kao što se muba propinje uz stakleno okno.

Ima ih, koji padaju na koljena pred tim starim, krvavim i životinjskim kumircem. Što se nas tiče, mi nećemo obožavati životinju i baš kad ona slavije slavi, treba joj iskazati prezir cikriti njenu pravu narav, istaći njenu gnjusnu izobličienost.

Mi ćemo ostati vjerni duhu ljubavi, mi ćemo da ljude predobijemo uvjerenjem i zanosom, a nipošto torturom, korupcijom i strahom. Uostalom naš katolički, demokratski duh nalaže nam, da u svemu poštujemo ljudsko dostojanstvo. Mi držimo, da je zaludno, varavo i apsurdno htjeti klesati ljude kao što se kleše kamen. Prignuli se ljudi nanovo uspravljaju. Da nastane nov svijet, ne treba sile, ni bure, ni požara, ni oluje, nego blage strpljivosti i potoka svijetla i topline.

Veličina katoličke Crkve

Stanje katoličke crkvene hierarhije je ovo: 58 kardinala, 10 residercijalnih patrijarhata, 4 titularna patrijarhata, 207 residencijalnih metropolitanskih mjesta, 37 residencijalnih nadbiskupija; 900 residercijalnih biskupija; 665 titularnih metropolija, nadbiskupija i biskupija; 45 prelatura i opatija „nullius“; 253 apostolska vikarijata; 105 apostolskih prefektura; 32 misije i distrikta „sui iuris“. Sveta Stolica ima diplomatsko predstavništvo kod 36 država; ima osim toga 22 apostolske delegacije bez diplomatskog karaktera; 35 država i suvereni malteški viteški red imaju svoja diplomatska predstavništva kod Sv. Stolice. Svećenika ima 321.000.

U svijetu ima 374,100.000 katolika. Od toga nešto preko 220 milijuna u Evropi, 135 milijuna 500 hiljada u Sjevernoj, Srednjoj i Južnoj Americi, 16 milijuna 600 hiljada u Aziji i 3

Svijetlo i toplina Uskrsa podržava naše ojađene duše. Ogromne su mase dovedene do groba i čekaju život. Do ušiju naših neprestano dopire glas uskrsnjih zvona, to vječno i sveto evanđelje slobode i mira. Vječno mlada zvona i triumfalni pjev anđela zastavili su očajni gest doktora Fausta. Anđeli su pjevali privlačivu i uvjerljivu himnu: „Krist je uskrsnuo! Blažen, koji ljubi...“

Da, sretan onaj, koji ljubi; sretan, koji popušta uskrsnjem glasul

Ali niti u radosti Uskrsa ne možemo otpočiniti. Mnogo imamo raditi. Dobri Pastir, dragi Pastir traži zalu-tale ovce stoljeca, da ih privede svojoj ljubavi. Tko mu neće pomoći u tom božanskom traženju, pa makar ogrebao ruke na šikarju, koje krije duše? On nas zove, za nas nema otpočinka. Uskrsnuće nije završetak, ono je odlazak—start. Eto to je pouka Uskrsa.

Uživajmo zaista i potpuno radost Uskrsa; ta ta je radost—dužnost.. Ali smjesti i radosnije na rad za Crkvu i dragi naš hrvatski narod!

milijuna u Australiji i Oceaniji. Konstatiran je opći napredak katolicizma na svim linijama osobito u misijama. Unutarja obnova evropskoga katolicizma obavlja se sve jačim organiziranjem Katoličke Akcije po čitavom svijetu. U raznim katoličkim udruženjima, vjerskim i svjetovnim, računava se, da ima preko 80 milijuna članova. Katolici izdavaju na stotine dnevnika, (njemački katolici do 450!), dok se broj tjednika i popularnih mjesečnika za puk penje do 10.000. Svakako je, katolicizam najgrandioznija jedinstvena organizovana duhovna snaga čovječanstva, podržavana sviješću svojih vjernih sinova i kćeri i svrhunaravnom milosti svoga utemeljitelja Isusa Krista te pod vidljivim vodstvom sv. Oca.

Kriste, ostaćemo uvijek uza Te. Tvoj križ će nam biti program, a Tvoji sakrament život i utjeha.

Katolici, širite katoličku štampu!

Povodom ovih uskrasnih blagdana posebno preporučamo svima katolicima, da šire katoličku štampu, da ne bude katoličke obitelji bez katoličkoga lista. „Katolički list — rekao je sv. Otac Papa Pio XI. — glas je Papin, jer u nekim časovima bez katoličkoga lista mnogi sinovi ne bi doznali za ono, što Papa misli“.

Štampa je danas velevlast, koja može da bude korisna ili štetna životu svijeta i Crkve.

Katolička štampa javlja nam novosti, obavještava, odgaja. Ona nam pokazuje katoličku i crvenu misao.

Neki vele, da ne mogu za nju trošiti radi ekonomske krize. Samo kad se hoće, sve se može. Dostatna je mala žrtva i osigurana je pretplata za cijelu godinu.

Teška su vremena za nas katolike, pa zato držimo se čvrsto staroga katoličkog gesla: „Za protivničku štampu ni pare, a katolički list moramo držati i uz najveću žrtvu!“

Pod boljševičkim jarmom

Glasoviti svjetski istraživač i filantrop V. L. Herrera zadržao se mjesec dana u Rusiji. On sam ispovijeda, da je s oduševljenjem gledao na zemlju Sovjeta, ali sada, kad ju je pregledao, ostao je razočaran. Veli, da je sistem boljševički nesmisao; narod se nalazi u ropstvu i u bijedi. Da nijesam vidio svojim očima, veli on, držao bih, da su to priče, izmišljene, da se ruši ugled režima. Socijalizam ne vlada u Rusiji, već strahovito tiranstvo.

Provađenjem pjatiljetke skupoća je tako narasla, da su neke stvari poskupile od 60 do 200%. Za mene je pjatiljetka potpuno krahirala. Ostao sam potpuno razočaran. Onamo je smijeh nepoznat. Svi trpe i plaču, svuda vlada nezadovoljstvo, svladano terrorom G. P. U. Mina je pripravna i mogla bi svaki čas da eksplodira. Narod će se tada krvavo osvetiti svojim krvnicima, tako da će se svijet začuditi. Ovakav način života ne može potrajati. Zabranjena je svaka knjiga i revija iz inozemstva, dok sovjeti šire svoje knjige po cijelom svijetu i pokazuju rog za svijecu, lažno pripovijedajući o ljepotama njihove tiranije, koja je krahirala, i sreći i zadovoljstvu naroda, koji umire od gladi. Treba

proputovati Rusiju, da se uvjeriš, kako komunisti lukavo lažu.

Gledao sam, što jedu siromašni radnici u državnim gostionama. Ta je hrana bila tako gnjusna, da se ne bi njom hranili ni psi ni svinje.

U Moskvi su neke radničke kuće prilične, ali većinom su potleušice bez komoditeta i bez ventilacije.

Rusija je jedino napredovala u socijalnim intencijama za djecu. Uvela je za njih ferijalne kolonije, oporavišta, kupališta i igrališta te raširila svuda knjižnice i kinematografe. Širi se znanje u Rusiji, ali narod bez vjere, čije je ćudoređe i stid propalo, ne može da bude sretan narod.

Tako se izrazio o Rusiji gosp. Herrera, koji se vratio iz zemlje Sovjeta potpuno razočaran.

Slave Crkve

Ona je bez oružja. No tisuće vojke su pred njom spustile svoje oružje, a Napoleonu, koji se tome rugao, palo mu je u Rusiji čak iz ruke cijele vojke, koja je progonila Papu. Najmoćniji vladari ponosni su, da mogu Papi i Crkvi pokloniti sinovsku odanost svojih građana.

Nebrojeno puta su je neprijatelji pokrali. Ipak je ona uvijek bogato pokrivena zlatom i dragocjenim biserima. Nijedno ljudsko djelo ne može da se uspoređi s njenim hramovima, ljepotom njene liturgije, veličajnošću njezine slave.

Prošlo je dvadeset vijekova, ali je ona mlada i žilava u apostolatu, kao da je sada osnovana.

Katkada su se neki nehamni narodi pobunili. No ona im je velikodušno oprostila. Smrtna kosa pokosila je njene krvne dušmane, a ona je tada sve zaboravila i potrčala do njihova kreveta, da im spasi dušu. Njezin glas oduševljava nebrojene ljude, djevice, mladež, koji brojni kao pjesak u moru hrle k njoj, da je slušaju i da kasnije kao jeka opetuju njezin glas, njezine želje i zapovijedi po svima stranama svijeta, uvjereni, da kad nju slušaju, slušaju Boga, koji ju je osnovao.

Kad ona šuti, prijatelji i neprijatelji stoje i gledaju prema Vatikanu, čekajući, da opet čuju onaj glas, koji je istina i put u kaosu modernoga života.

Ispravak don Ante Letinića

Uglednom Uredništvu „Katolika“

Šibenik

Danas sam poslao Uredništvu „Jadranske Pošte“ u Splitu ovaj ispravak pak molim Vas, da ga i Vi u svom cij. listu objelodanite:

Pozivom na Zakon o štampi molim, da uvrstite u Vaš cijenjeni list sljedeći

Ispravak:

Upozoren od prijatelja naknadno sam pročitao u Vašem cijenjenom listu od 24. marta o. g. br. 70. str. 6. dopis anonimnog pisca o proslavi desetgodišnjice oslobođenja i osnutka sokolske čete u Nevidjanima, koji dopis tangira i moju osobu, donoseći pored ostalih netačnosti nepotpun i netočan moj pozdravni govor, u kojem je izostavljen ovaj glavni stavak: „Svi su naši svećenici na ovim stranama našega Jadrana već pred pedeset godina bili kao i danas nacionalni svećenici u borbi za svetu materijalnu riječ i za glagoljaško bogoslužje, a to je najodličnija legitimacija njihovoga nacionalizma“.

Iz ovog originalnog teksta proizlazi, da se potpisani ni jednim izrazom nije saglasio s onim pojedinim svećenicima, koji su se u javnosti zaboravili prigodom poznate poslanice katoličkog Episkopata o Sokolstvu, te dosljedan svojim katoličkim načelima izjavljujem, da sam solidaran sa svim rezolucijama katoličkoga svećenstva zadarsko-šibenske biskupije na njihovom sastanku u Šibeniku 15. marta o. g., vršeći pri tome svoju svećeničku i nacionalnu dužnost.

Gospodine uredniče, izvolite primiti izraze moga poštovanja.

Nevidjane, 2. aprila 1933.

Don Ante Letinić, s. r.

Kongres njemačkih kat. liječnika

U Kölnu je sazvan za dane 13. i 14. svibnja prvi kongres njemačkih katoličkih liječnika i naturalista. Raspravljat će se o ovim temama: „Preokret u medicinskoj i naturalističkoj misli današnjice“, „Tijelo i duša“, „Važnost filozofije za prirodne znanosti i za medicinu“, „Etika kršćanskog liječnika“, „Prodiranje boljševičke misli u intelektualni svijet liječnika“. Kongres će se zaključiti sa svečanošću, priređenom u počast svetom Albertu Velikom, najgenijalnijem naturalisti srednjega vijeka.

Počeli su se opamećivati

U Francuskoj su za dugo vremena, isto kao što i kod nas, vlasti puštale slobodu nečudorednim slikama, reklamama, kupalištima i t. d. Sada su neki načelnici, i ako pristaše radikalno-socijalističke stranke, počeli da stavljaju granice toj nečudorednoj raspuštenosti, koja vodi narod, osobito mladež, u očitu propast. Tako načelnici Grenobla, Orleansa, Lilla, Liona, St. Etienne i t. d. zabranili su po zidovima grada sve nečudoredne novine i reklame. Mason i antiklerikalac Herriot to sve potpuno odobrava.

Prošlih dana francuski su sudovi osudili 16 novina radi povrede čudoreda.

Francuski liberalci počeli su se dakle da opamećuju, videći i uvjeravajući se i sami, da je velika razlika između slobode i razuzdanosti. I tako se daje pravo katolicima, koji su uvijek branili načelo, da treba zabranjivati besramnu štampu i sablažnjive slike, jer vode narod u propast.

Kad će se početi u Šibeniku da strože postupa prema nekim reklamama mjesnih kinematografa i nekim drugim reklamama za sprečavanje poroda? Zar vlasti to ne vide? To ruši državu mnogo jače i brže negoli svi boljševici i komunisti! Francuski načelnici su se počeli da opamećuju, a kad će se kod nas početi da opamećuju oni, koji službeno bdiju nad javnim čudoredom?

Dobra lekcija

Sud u Bratislavi osudio je na globu od 100 maraka komunističkoga zastupnika Schnellera, jer je uvrijedio Poglavicu katoličke Crkve u Rimu, sv. Oca Pape Pija XI., jednom satiričnom pjesmom u „Slesische Arbeiter Zeitung-u“.

Zasluzena kazna! Sv. Otac je najveća duhovna vlast na svijetu, ljubljen i štovan ne samo od 374 milijuna katolika, već i od svih civilizovanih ljudi drugih vjeroispovijesti. Ne može se zato dopustiti bilo kojem Barabi samo zato, jer je vlasnik koje protukatoličke novine, da ima pravo da ga vrijeđa.

Ima i kod nas nekih, koji kažu: „Ja ne držim do vjere i po tome mogu vrijeđati sv. Oca!“ — Ne, gospodine moj, jer ti, i ako ne držiš do uljudnosti, ipak ne smiješ da pljucaš

na prolaznike. Niti će te spasiti od šake i čuške, ako se ti braniš, da ništa ne držiš do uljudnosti. Divljaci neka ne žive među nama! Neka pođu u gore! Mi cijenimo i ljubimo sinovskom odanošću sv. Oca, a tako i ogromna većina našega naroda i Šibenčana. Ako ti do njega ništa ne držiš, varaš se, ako misliš, da zato imaš pravo, da vrijeđaš vjera i osjeća je velike većine svojih sugrađana.

Kao za vrijeme Nerona

Kineski hajdoci uhvatili su katoličku obitelj, pak su bacili u vatru majku, vezanu za stablo, dok je držala u rukama svoje najmlađe dijete. Dim ju je često potpuno sakrivao, pak su ostala djeca, ne videći majku, zvala: „Majko, majko, gdje si?“ Majčino srce je zatalno krvarilo. Ipak je junčki odgovorila: „Ne bojte se, djeco moja! Gledajte gore u nebo i vidjet ćete me domalo“. Malo kasnije već je bila mrtva, vatra se gasila, a od te katoličke majke s djetetom ostao je samo pepeo.

Kao za vrijeme Nerona, tako i danas katolički mučenici pokazuju, kako znadu umirati za svoju svetu vjeru.

Psovka osramoćuje domovinu!

Teško li je poniženje za domovinu i narod, koji trpi psovače, jer ih svaki kulturan čovjek prezire i smatra gorima od živine, barbarima. Dužnost je zato ne samo svakoga vjernika, već i svakoga rodoljuba, da kori psovače, jer oni osramoćuju naš grad, našu zemlju i naš narod. Treba da svatko na svom položaju nastoji da iskorijeni sramotu kletve i psovke kod nas. Ne samo svaki katolik, već svaki iole pristojan čovjek treba da postane vojnikom ove križarske vojne za vjeru i civilizaciju!

Iz crkvene povijesti

Prije šezdeset godina njemačka vlada je progonila katolike, a glavni progonitelj bio je kancelar Bismark. U četvrtak 13. t. mj. podkancelar Njemačke von Papen primio je sv. pričest na Misi sv. Oca Pape Pija XI. Zajedno s njim pričestio se i austrijski kancelar dr Dollfuss. Koje li promjene!

Lani u svibnju lord Strickland, koji je bio izazvao borbu između države i Crkve na Malti, pitao je oprostnje u sv. Oca za sve zlo, što je počinio. Sada je engleska vlada opet

uspostavila redovite odnose sa Sv. Stolicom te je zato poslala u Rim Sir Robert Henry Clive a kao opunomoćenog poslanika Velike Britanije kod Sv. Stolice.

Bernardinci na najvišim vrhovima svijeta

Svakome je poznato djelovanje redovnika reda sv. Bernarda u alpskim visokim sniježnim predjelima. Tu su oni uz pomoć svojih čuvenih pasa, koji se po njima zovu Bernardinska rasa, spasili živote hiljada i hiljada, koje je zanjela sniježna vijavica. No danas pojedini hoteli i zimovališta imaju organizovanu veliku službu vodiča po tim sniježnim krajevima. Razumljivo je sada posve, da djelovanje Bernardinaca nema više onoga smisla i uspjeha kao u prijašnjim vremenima. No ovi Bernardinci nijesu ipak napustili taj svoj požrtvovni rad, nego su to sada prenijeli na Tibet, visoko gorško područje srednje Azije. Tu se nalazi najveći vrh na svijetu: Mont Everest na Himalaji. Tu će na visini od 4000 metara podići jedno konačište i to će biti sada središte djelovanja u njihovoj novoj postojbini. U siječnju su otputovali u Tibet prvi redovnici, a drugi će postepeno za njima slijediti.

Sedam mudraca

Često u razgovoru ljudi spominju sedam mudraca iz Grčke, ali malo koji bi znao spomenuti njihova imena. Mi ćemo ih spomenuti i nadodati koju njihovu mudru nauku:

Solon iz Atene: „Na vrijeme govori i šuti, kad treba“.

Pitak iz Mitilene: „Kako ćeš se ti vladati s tvojim roditeljima, tako će tvoja djeca s tobom“.

Kleobul iz Linda: „Nemoj se uzoholiti u sretnim danima, ali nemoj ni malaksati u nesreći“.

Perijand iz Korinta: „Pravedno je kazniti krivca, ali je bolje sprečavati uzrok“.

Kilon iz Šparte: „Čuvaj se samoga seba!“

Bijant iz Prijene: „Više vrijedi uvjeravati razumom negoli silom prisiliti“.

Talet iz Mleta: „Nemoj ono činiti, što kod drugih osuđuješ!“

Podimo u vječni Rim!

Prvo hrvatsko hodočašće već se nalazi u vječnom Rimu. Drugo i treće će skoro slijediti. Evo nam prilike, da možemo dobiti jubilarni oprost, ako se dobro ispovjedimo, primimo sv. pričest i tri puta pobožno posjetimo bazilike sv. Ivanâ, sv. Petra, sv. Pavla, sv. Marije Veće u Rimu i ondje se pomolimo po nakani sv. Oca.

Treba da u što većem broju pohrlimo na grobove prvaka apostola sv. Petra i Pavla, da posjetimo i primimo blagoslov živućega Petra, Pija XI., da obnovimo onaj divni neprekidni vez našega naroda — koji je zaslužio i dobio časnî naziv „Predziđe kršćanstva“ — sa Svetom Stolicom. Pođimo u katolički Rim, da tu u središtu kršćanstva obnovimo i ojačamo svoju svetu i spasonosnu vjeru, da se onamo, u gradu svetaca i mučenika, naučimo braniti je, pa i sa najvećom žrtvom, žrtvom svoga života.

Pođimo što brojniji u ovu katoličku prijestolnicu, jer je ona kuća Oca našega, grad uspomena i života, gdje se duše obnavljaju, gdje se zorno gleda povijest Kristove Crkve, gdje se duša osjeća bliža Bogu! Pođimo, da se divimo velebnim crkvama, sjemeništima, sveučilištima, bibliotekama, muzejima i galerijama, što su ih Pape podigli za izobrazbu i odgoj naroda, jer je Rim

glava svijeta, divno središte jedinstva tristo i sedamdeset milijuna katolika.

Pođimo, da kleknemo u *Koloseju* gdje su tisuće i tisuće kršćanskih junaka svake dobi i spola, iz svih krajeva svijeta bili mučeni ili od zvjeradi rastrgani te natopili ovu rimsku zemlju svojom krvlju, jer su neustrašivo ispovijedali pravoga Boga i zahtijevali slobodu savjesti pred silnicima i tiraninâ! Pohodimo tamne isprepletene bodnike *katakomba*, da na grobovima prvih kršćana izmolimo jakost, te uvijek slijedimo njihov junački primjer i sveti život; da i mi, kao što i oni, živimo za Krista i za Njegovu katoličku Crkvu; živimo za Euharistiju, za čistoću i poniznost, u ovo novopogansko doba, tako slično njihovim teškim vremenima! Pođimo, da se poklonimo slavnim relikvijama Muke Gospodnje, svetom Križu i zemlji, što ih je iz Kalvarije dala prenijeti pobožna carica sv. Jelena.

Vršeci svoje dužnosti hodočasnika pogledajmo u Lateranskoj bazilici stol, na kojem je Isus Krist ustanovio sv. Euharistiju. Tu je i zastava admiralskoga broda one osmanlijske mornarice, koja je bila strah i trepet naših pomorskih gradova, a koju su pod Lepantom pobijedili kršćani. U sv. Mariji Većoj na Eskvilinu ozgor jaslica be-

tlehemskih je grob našega domoroca sv. Jeronima, a krov velebne bazilike je pozlaćen prvim zlatom, što ga je Kolumbo poslao iz otkrivene Amerike. U svijetloj bazilici sv. Pavla na ostijskoj cesti, obnovljenoj od Lava XII. iza požara, vidjet ćemo i mramorne blokove dragocjene malakite, što su ih darovali pravoslavni Rusi.

Kako će nas se jako dojmiti Berninov kolonat i Michelangelova kupola. Prignimo koljeno, jer smo došli na grob prvoga glavara Crkve. Na onoj okrugloj mramornoj ploči porfida, pri ulazu, običavali su da pokleknu i poljube raspelo velikaši svijeta, kraljevi i carevi, kad su ulazili u baziliku. Molimo i mi na tom grobu, da i današnji Hrvati budu vjerni sinovi svojih otaca, vjerni kao do sada Petrovom nasljedniku i katoličkoj Crkvi. Popnimo se onda gore, u Vatikan, jer nema ništa većega i dragocjenijega na svijetu negoli vidjeti i primiti blagoslov od sv. Oca, od vidljivoga glavara Kristove Crkve, od Kralja, čija će dinastija jedina trajati do kraja svijeta. Kako su ugodni i nezaboravni časovi, što ih proživimo u blizini Namjesnika Kristova na zemlji!

U vječnom Rimu mi Hrvati imamo svoju narodnu ispovijedaonicu u bazilici sv. Petra; imamo grobnicu kraljice *Katarine bosanske* u crkvi Sta Maria in Aracoeli; imamo u crkvi

Patriotizam hrvatskoga svećenstva

(Nastavak)

Od nekoliko decenija država je preuzela školstvo. No ostaje nepobitna činjenica, da su i danas škole, koje uzdržavaju i njima upravljaju svećenici, najbolje, jer uz prosvjetu uma one davaju i odgoj srca. Isusovačka gimnazija u Travniku, po izvještaju samih izaslanika ministarstva prosvjete, smatrana je prvom u državi. A na glasu su i ostale naše gimnazije, što ih drže oci franjevci, kao što i zagrebačka nadbiskupska gimnazija.

SVEĆENSTVO I LIJEPE UMJETNOSTI

Svećenstvo s katoličkom Crkvom kao što po cijelom svijetu tako i kod nas ne samo da je otvorilo škole i širilo prosvjetu, već je još poučavalo, širilo i sačuvalo slikarstvo, kiparstvo, glazbu i sve druge lijepe umjetnosti. Pače katolička Crkva se dva puta digla

proti kipoborcima, i to prvi put proti grčkom caru na saboru u Niceji (g. 787.), a drugi put proti Luteru i Zwingliju na saboru u Tridentu, dok danas Pio XI. nastoji da sačuva sveta mjesta od grozne i grube profanacije t. z. moderne umjetnosti.

Redovnici, osobito Benediktinci, prepisivali su u srednjem vijeku umjetnička djela poganskih filozofa i povjesničara te ih sačuvali za potomstvo. Šibenski samostan konventualaca i dubrovački franjevački samostan još danas čuvaju mnoge vrijedne rukopise. Isto tako i franjevački samostan u Rabu. Naše svećenstvo, posvećujući pravom Bogu poganske hramove, spasilu ih je od propasti. Dosta je spomenuti mauzolej cara Dioklecijana u Splitu i hram Jupitra, pretvoren u kriptonicu.

Mons. Buliću, katol. svećeniku, ide sva čast i zasluga, ako se danas pred našim očima opet pokazuju velebne

poganske i kršćanske iskopine i umjetnine stare rimske *Salonae*. Mi se divimo glasovitim crkvama, što su ih svećenici i redovnici podigli, osobito u srednjem vijeku po Evropi. Oni su bili i arhitekti i inžiniri tih gradova. Mi se divimo crkvi sv. Petra u Rimu sa njenom ogromnom kupolom, čija je gradnja trajala 110 godina. Divimo se i pred gradnjom prvostolnice u Kölnu, na kojoj se radilo do 600 godina. No mi se divimo i dičimo, što su i u našem hrvatskom narodu katolički svećenici podigli s vjernim pukom najsjajnije građevine, što opstoje u našoj domovini, kao što su stolna crkva u Rabu sa svojim zvonikom iz XIII. stoljeća, najljepšim na našem Primorju, onda stolne crkve u Šibeniku iz polovice XV. stoljeća, u Trogiru iz XIII. stoljeća, na Korčuli iz XIII. stoljeća, u kojoj ima slikarija znamenitih starih majstora, u Kotoru iz XIII. stoljeća, u Zagrebu, u Đakovu, da spomenemo

sv. Klementa tijelo sv. Ćirila, apostola svih nas Slavena. Kao što i svi veliki katolički narodi imamo i mi svoj narodni zavod i svoju crkvu sv. Jeronima. Tu svi govore hrvatski i osjećamo, baš kao da smo u svojoj vlastitoj kući. Nigdje tako kao u vječnom Rimu ne osjećamo, da smo svi braća po Kristu, sinovi istoga nebeskoga Oca, kojega dnevno molimo „Oče naš“, i sinovi onoga Njegovog Namjesnika, koga zovemo Papom, koji ima prave osjećaje ljubavi za svu djecu, pa i za nas Hrvate kroz sve vijekove.

Podimo u katolički Rim, da naše oči vide ono, što smo iz povijesti do-

znali: „Prohujao je Neron, kako veli Sienkievicz u svom „*Quo vadis*, kao što prohujaju oluja, požar, rat ili kuga. Bazilika sv. Petra vlada i danas još Rimom i svijetom s visina Vatikana.“

Podimo i mi, da se okoristimo ovim izvanrednim jubilejom na uspomenu muke i smrti Isusa Krista, koji je prolio svoju predragocjenu krv, da spasi svaku dušu, svaki narod, cijelo čovječanstvo!

Podimo što brojniji, jer je vječni i katolički Rim mila kuća Oca našega, čuvara onih nauka, koje jedine čine svetima i velikima narode!

Kćerina molitva

Aurora Franchi bila je u svoje vrijeme najpoznatija pjevačica, prava miljenica kazališne publike u New-Yorku. Svojom ljepotom i umjetničkim talentom osvojila je cijeli velegrad. Listovi su joj dnevno posvećivali duge članke, a gotovo nije bilo izloga bez njezine slike.

Ko je ona bila? Za nas je dosta znati, da je bila udata žena, koja je, da može lakše u svijetu brilirati svojim glasom i glazbenim talentom, ostavila svoga muža i uzela si umjetničko ime Aurora Franchi. Nakon stanovitoga broja godina, koje je provela u slavi i veselju, obori je teška bolest u kre-

vet. I kao što se to obično događa, od njenih brojnih prijatelja i štovalaca nitko je se u njevoj bolesti nije sjećao, niti za nju zanimao. Samo njena sluškinja i liječnik ostadoše joj vjerni u njevoj zapaštenosti.

Po savjetu liječnikovu bi dozvana jedna Sestra Milosrdnica iz nekoga new-yorškog predgrađa, da njeguje bolesnicu. No ova s početka kao da Sestru ni ne vidi, kao da joj se ne sviđa, što je tu. Ali jedne večeri, dok je Sestra čitala ili molila iz knjige, bolesnica je upita: „Sestro, kako vam je ime?“ — „Meni je ime Sestra Franciska“, odgovori Sestra. A kada je bo-

lesnica zaželjela, da čuje i njezino obiteljsko ime, Sestra joj odvrati: „Moje obiteljsko ime vam ne mogu kazati, jer mi to zabranjuje moje redovničko Pravilo“. Na daljnje bolesnično pitanje o njezinim roditeljima Sestra je odgovorila: „Moj je otac umro, a majke nikad ni poznala nijesam“. Nato bolesnica uzdahnu: „Bijedno dijete, tako mlada i lijepa, pak se živa zakopati među samostanske zidinel“ — „Draga gospodo“ — odvrati Sestra — „ja sam zadovoljna i sretna. Vi, koja ste uživala svijet, znate najbolje sama, da su svjetska uživanja i radosti samo ispraznosti i budalaštine.“ Bolesnica se zamisli, a onda reče: „Imate pravo. Sad u bolesti uviđam istinitost vaših riječi. Ja sam uživala svijet i njegove radosti, imala prijatelja na pretek, a sada, kad sam obolila, svatko me je ostavio. Teško sam pogriješila, jer nijesam ostala vjerna uz svoga muža. Ah, kad bih mogla zamoliti svoga muža za oprostjenje. On bi stalno oprostio svojoj Ani Berger i ja bih sretna i mirna mogla umrijeti.“

Kad je redovnica čula ime Ana Berger, probljedi i drhćućim glasom upita: „Je li se vaš muž zvao Mihovil von Stachelast.“ — „Uprav tako. Ali odakle vi znate to ime?“, upita bolesnica. — „To je bio moj otac“ — odgovori Sestra.

Dalje nije mogla govoriti. Vičući

samo neke najvažnije. U doba razvikanane prosvjete naši su biskupi oni, koji uz najveće žrtve grade vелеbne građevine za svoje gimnazije i bogoslovlja. Tako preuzv. nadbiskup Bauer u Zagrebu, nadbiskup Stadler u Sarajevu i Travniku, biskup Krapac u Đakovu, biskup Mileta u Šibeniku.

Za liturgično crkveno pjevanje mnogo su učinili sv. Ambrozij, biskup milanski († 397.), a osobito Papa Gregur Veliki († 604.). Papa, biskupi i svećenici svuda su, pa i kod nas, sami njegovali crkvenu glazbu širili je u puku i podupirali glazbenike. Izumitelj glazbenih nota je benediktinac Guido iz Arezza.

God. 1827. osniva se u Zagrebu „Glazbeni zavod“, a pokrovitelj mu je nadbiskup Vrhovac, dok je svećenik dr Mojzes bio dugo godina ravnateljem škole muzikalnoga društva. Nema sjemeništa u našoj dragoj domovini, u kojemu ne biste našli pjevačko i glaz-

beno društvo, a u Zagrebu su ga klerici osnovali još god. 1840. Inače još god. 1757. isusovac Mulih napisao je pjesmaricu s notama, a svećenik Šilobod napisao je god. 1760. knjigu za pouku u pjevanju. Svećenik Piantarić († 1867.) uglazbio je 500 crkvenih pjesama. Omiljele pjesme: „Gdje je stanak moj“ i „Oj Hrvati“ preveo je svećenik dr Mojzes.

Naše se hrvatsko svećenstvo s uspjehom bavilo i ostalim znanostima kao: bogoslovljem, pravom, filozofijom, astronomijom, matematikom, fizikom, kemijom, prirodopisom, te, kako već rekoh, i raznim umjetnostima, osobito slikarstvom i rezbarstvom. Onaj duh, koji je vodio Pape, da pomažu umjetnike, kao Leonarda da Vinci, Raffaela, Michelangela, Correggia, Canovu, vodio je i naše biskupe pri ukrašivanju crkava i oltara, pače su prvi slikari izašli iz samostana. Spomenut ću samo franjevački samostan u Hvaru (g. 1473.),

koji se ističe svojim velikim bogatstvom slika raznih čuvenih slikara. Našu najveću „Galeriju slika“ osnovao je biskup Strossmayer, koji je po svijetu skupljao slike za nju i još darovao veliku svotu od 112.000 forinti. Najraširenije slike, uzete iz naše nacionalne povijesti, rad su našega vrijednog slikara franjevca Celestina Medovića. Nema samostana, nema crkve ni u najzabitnijem selu, gdje nećeš naći uz obične i glasovite slike, što je najboljim dokazom, kako je naše svećenstvo od vajakada ljubilo, širilo i pomagalo slikarstvo i kiparstvo. Spomenut ću samo biskupa Bogdana Pulšića, koji je bio duša pri gradnji one biserradne, kao što je katedrala u Šibeniku. Sama katedrala u Đakovu sadržava trideset i četiri slike, što su ih tako lijepo naslikali Aleksandar i Ludovik Seitz, najvrjedniji religiozni slikari onoga vremena. Za te slike biskup Strossmayer platio je 84.000 forinti.

(Nastavljeće se.)

„Majko“ pade na koljena i obasu poljupcima bolesničnu ruku. A ova opet sa svom snagom, što joj je bolest dopuštala, pritegnu svoje dijete na majčinsko srce. Dugo, dugo su ostale majka i kći zagrljene i oblivene suzama radosnicama. U sobi je vladao sveti, tajinstveni mir i tišina. Napokon progovori bolesnica: „Kćerice, zar ti nijesi znala, ko sam ja, kad si k meni došla?“ — „Nijesam, majko“. — „Zar ti otac nije nikad o meni govorio?“ — „Znam samo to, da je svaki dan molio za svoju dragu Anu Berger i da su mu zadnje riječi, koje mi je pred smrt rekao, bile: Moli za tvoju majku, da joj dragi Bog dađe, da umre sretnom kršćanskom smrću. Ovo je on svaki dan molio, a od onoga časa i ja sam s dana na dan molila za svoju nepoznatu majku, da joj Bog dađe sretan smrtni čas.“

Malo zatim bolesnica se pomirila po sv. sakramentima sa svojim Bogom i nakon nekoliko sedmica skrušena i pokajana preminula na rukama svoje kćeri.

J. G. C.

Za roditelje

Neki roditelji tužili su se upravitelju neke gimnazije, da profesori ne razvijaju, koliko bi morali, dobre vrline njihove djece. Upravitelj im je odgovorio:

„Koliko moji profesori, toliko i ja svim silama radimo za duševni i umni razvitak vaše djece. No djeca imaju brojnih neprijatelja, a vi roditelji nama ne dolazite u pomoć, kako biste morali.“

Pitat ćete: Koji su to neprijatelji? Kavane, u kojima oni potajno i do kasna igraju.

Cigarete, koje već u ranim godinama počinju da puše.

Nogomet, koji u njima razvija divlje strasti i rastresa ih.

Kino, koji ih odalečuje od vršenja dužnosti i kvari im maštu.

Neke revije, koje svojim slikama kvare im osjećaj i poštenje.

Običaj, da se cijeli dan i do kasna u noći klatare po ulicama.

Žalosna lakoća, kojom se trpi neću doređnost, i nikakvo poštovanje prema ženskima.

Sentimentalni flirt i još niže ljubakanje, kojima izgube volju za svaki rad.“

Ne bi bilo zlo, da se i naši šibenski roditelji malo zamisle u ove odgovore ovoga direktora gimnazije, jer su roditelji prvi pozvani, da odgajaju svoju djecu.

Rijetka svečanost u Sukošanu

Naš preuzv. biskup dr J. Mileta, da oduševi narod za ljepotu liturgije, kad prilike dopuste, drži svečane službe Božje po selima, pa i ređenje levita. Tako u nedjelju Muke 2. t. mj. preuzvišeni je u Sukošanu kod Zadra zaređio za svećenike vlč. Šimu Torbarina, domaćeg sina, i vlč. Ivana Tičića iz Paga.

Slijedećega dana je vlč. Torbarina uz neopisivo oduševljenje pobožnoga naroda prikazao svoju prvu nekrvnu Žrtvu. Crkva je bila dupkom puna, jer je svatko, i staro i mlado, htio da prisustvuje toj rijetkoj i tako dirljivoj vjerskoj svečanosti. Bilo je prisutno 29 svećenika, a nekoliko hiljada vjernika primilo je sv. sakramente ispovijedi i pričesti. Na mladoj Misi prigodno slovo održao je sam preuzv. biskup, koji je ovom prilikom svečano otvorio sv. Godinu.

Bilo sve to Bogu na čast, a nama na spas!

Za našu sirotinju

MILODARI (III. iskaz.) Danas nastavljamo s iskazom milodara, što smo ih dosad primili: Dulibić Ruža Din 150; Čok Vaso Din 100; Žarković Juraj, Vlahov R. i N. N. po Din 50; Chiabov Carlo i N. N. po Din 25; Bakšun Marija Din 20; Guloznić Antica Din 16; Pavletić Ema, Berović ud. Božica i Peršen Mirko po Din 15; Zaninović Ante (prije Din 40), Radić Jozica (prije Din 40), Zlokić Jakica, don Krsto Stošić (prije Din 45) i Gazari Ljubica po Din 10; Dedak Jelka Din 7; Antunac Blaž Din 6. Da počasti uspomenu pk. *Ane Paluello*: Don Ante Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. *Jose Baranovića*: Don Ante Radić Din 10. Da počaste uspomenu pk. *Nikole Meznarića*: Grgo Radić Din

20 i don Ante Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. *Ivana Malenice*: Don Ante Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. *Ane Bogdan*: Ungaro Josip Din 10. Da počasti uspomenu pk. *Tone Pačić*: Grgo Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. *Srećka Bogića*: Grgo Radić Din 10. Da počaste uspomenu pk. *Borislava Bodul*: Don Ante Radić i Grgo Radić po Din 10. Da počaste uspomenu pk. *Vilka Rogića*: Činovnici sudske pisarne: Grizelj, Ugrica, Puharić, Vrčić, Zanetić, Lalić, Zebetner, Ricci, Baranović, Rađman, Melhien, Belamarić, Jović, Miličić, Damjanović, Feretić i Avellini Din 170. Skupa Din 874 + Din 4.165 od prošloga iskaza = Din 5.039. — Svima ovim darovateljima u ime naše sirotinje najsrdačnije zahvaljujemo Bogom obilato platio! Ugledali se u njih i drugi!

NAŠA KANCELARIJA nalazi se u Kst. Domu. Otvorena je svakoga dana od 10—12 sati ujutro i od 6—7 sati uveče. Tu se mogu predati svi milodari u novcu, odjeći i brani. Njoj neka se prijavljuju i siromasi. Novčani milodari mogu se predati i u Trafici Karitas (kraj dućana g. Grgo Radića).
ODBOR „KATOLICKE KARITAS“

Imendan papinskoga Nuncija

Preuzv. nadbiskup Msgr Pellegrinetti Hemenegild, papinski Nuncij u Beogradu, 13. t. mj. slavio je svoj imendan. Zastupniku sv. Oca u Jugoslaviji i naš „Katolik“ ovom prilikom izražuje svoje najljepše čestitke uz želju, da mu njegov nebeski pokrovitelj isprosi od Svevišnjega obilate milosti u njegovoj teškoj i odgovornoj službi za dobrobit duša.

Mlada Misa u Pagu

Pažanin vlč. Ivo Tičić će na Uskrs u svom rodnom Pagu prikazati u u bramu Uzvišenja Bl. Dj. Marije svoju prvu neokaljanu Žrtvu.

Čestitamo. Bilo na spas duša, koje brojne čekaju, tko će im lomiti krub istine i života!

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH
SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.

† Biskup dr A. Karlin

Mariborska biskupija 10 t. mj. oprostila se od velikoga slovenskoga sina, a svoga Pastira, velebnim sprovodom. Pontifikalnu sv. Misu je služio preuzv. apostolski nuncij Pelegrinetti uz veliku asistenciju. Pogrebno slovo održao je ljubljanski knez biskup dr Rožman, dok su održavanje podijelili zagrebački nadbiskup dr Bauer, gradački biskup dr Pawlikovsky, krčki dr Srebrnić i ljubljanski dr Rožman. U sprovodu su bile zastupane sve vlasti, a među ostalima sudjelovalo je preko 200 svećenika.

Veliki i zaslužni Pastiru, p. u m. l

Raemackerova slika

Raemacker, slavni slikar holandski, naslikao je veoma krasnu i punu značenja sliku: Gospodin Isus Krist bosonog, zaodjenut u veoma grubo odijelo, stoji pred vratima palače, u kojoj se savjetuju diplomati raznih država o svjetskom miru. G. Isus Krist moli paradno obučenoga vratara: „Ne bih li i ja mogao da uđem u palaču, da barem slušam?“ No vratar ga ne htjede pustiti. Gospodin Isus Krist dobro znade, da ne bi bilo ugodno diplomatima, kad bi On rekao: „Ljubite svoje neprijatelje i dobro činite onima, koji vas mrže“. Radi toga i badava moli, da Ga puste u palaču za konferencije o miru. No nijedna konferencija ne će donijeti mira, na kojoj ne bude sudjelovao Isus Krist, Učitelj istine.

Caritasverband

Nijemci su na glasu po svemu svijetu radi svoga organizatornoga duha. Oni imaju mnogo katoličkih društava i jaku štampu. Velebna je i njihova katolička karitativna organizacija, udružena u posebnom Savezu. Ovaj katolički Karitativni Savez ima 28 diecezanskih organizacija sa 6.500 mjesnih grupa i 600 hiljada članova; 85 stručnih Saveza sa 5.400 filijalki, 172 kongregacije i 42 svjetovna društva sa 60 hiljada časnih sestara, 3000 braće i 430 laika. Zatim 2.091 bolnicu sa 250.000 kreveta i 43.000 poslužnika za bolesnike; 1.200 kuća za mladež sa 81.000 kreveta i 16.000 poslužnika, pa još drugih 4.000 ambulanta, pre-

nočišta, skloništa i t. d. sa 7.500 kreveta i 10.000 poslužnika.

Zaista nešto nečuvenal! Ovaj katolički Karitativni Savez stoji na čelu socijalne skrbi savremene Njemačke. Glavni organizator ovoga karitativnog pokreta je glasoviti širitelj svjetovnog apostolata među katoličkim Nijemcima

dr Werthmann. Mons. Becker pak upravlja sa divnim katoličkim institutom u Würzburgu, kojemu je svrha, da spremi liječnike misionare, dok vlč. Deuster apostolskim žarom vodi organizacije za otkup djece. Od katoličkih Nijemaca mi Hrvati imamo mnogo toga da naučimo.

Iz katoličkoga Šibenika

SRETAN USKRS svim svojim suradnicima, pretplatnicima i prijateljima želi — Uredništvo i Uprava „Katolika“.

USKRS U KATEDRALI SV. JAKOVA. Na Uskrs u 10:30 s. ujutro biće pontifikalna sv. Misa preuzv. biskupa. Preko sv. Mise preuzv. biskup drži homiliju, a nakon nje će podijeliti Papinski blagoslov s potpunim oprostom za sve one koji su se pričestili. Popodne u 6 s. je svečani blagoslov sa Presvetim, koji obavlja preuzv. biskup. — Na uskrsni ponedjeljak u 10:30 s. ujutro biće pjevana sv. Misa uz pontifikalnu asistenciju. U 11:15 s. biće zadnja oprosna propovijed korizmenoga propovjednika mp. o. Frane Miolina.

PROCESIJA VELIKOGA PETKA. Iza ganutljivih obreda u stolnoj crkvi uputila se teoforična procesija kroz pobočna vrata i prošla ulicom Kralja Tomislava, Poljanom i obalom te se vratila na velika vrata u 10.30 sati. Tiha i lijepa proljetna večer, gusti špalir naroda sa svijećama u rukama, rasvijetljeni prozori učinili su, da se procesija razvila u mirnu i dostojanstvenu manifestaciju živomu Bogu, koji je prošao ulicama našim, da donese svima blagoslov. Sudjelovale su brojne bratovštine sa svojim barjacima i tradicionalnim pjevanjem te vojnici ratne mornarice, Križari i Križarice, „Šibenska Glazba“, i „Cecilijanski Zbor“, koji je ove godine po prvi put uz pratnju glazbe pjevao „Puče moj“. Svetotajstvo je nosio preuzv. biskup uz asistenciju cijeloga svećenstva i sjemeništara.

VELIKE SEDMICE U KATEDRALI SV. JAKOVA pjevao je „Cecilijanski Zbor“ i zbor sjemeništa, s kojima je dirigovao kapelnik M. Sentinella. Na Cvjetnicu pri procesiji zbor sjemeništa je pjevao dvoglasno „Slava Ti, Kriste“, odgovore „Muke“ četvero-

glasno (mješoviti zbor) od M. Etta, dijelove Mise iz Mise in Quadragesima. Pri „Jutnji tmina“ zbor sjemeništa svake večeri je pjevao troglasno responsorija od Perosi-a, a neke od Sentinelle. — Na Veliki četvrtak „Kyrie“ i „Gloria“ od Archambeau, zatim „Christus factus est“ A. Witta četveroglasno, a preko Offertoriuma dječji zbor je pjevao „Ave Jesu“, druge dijelove Mise u koralu. — Na Veliki petak zbor sjemeništa je u koralu odgovarao preko „Muke“ te izveo četveroglasno „Dodite, da Mu se poklonimo“, „Puče moj“ od Alesani-a i „Barjaci kreću kraljevi“ od Kocha četveroglasno. — Pri „Jutnji tmina“ sve tri večeri „Cecilijanski Zbor“ je izveo „Krist postade poslušan“ od Anerio i „Smiluj mi se Bože“ od M. Casimiri op. 38., sve četveroglasno. — Pjevanje, koje je bilo lijepo izvedeno te se svima mnogo svidjelo, na osobiti način uveličalo je ove godine svete obrede. — Na Uskrs preko pontifikala pjevače „Cecilijanski Zbor“ Misu „Stella maris“ od Griesbachera, zatim „Kraljice neba, raduj se“ četveroglasno i „Resurrexit“ od Ferro.

SV. KRIZMA. Saopćuje se vjernicima, da će se ove godine dijeliti sv. krizma školskoj omladini ne za Duhove, kao prošlih godina, već 14. maja, četvrte nedjelje po Uskrsu, u katedrali sv. Jakova iza svečane sv. Mise.

STARA I VEĆ NA GLASU TVRTKA VLADE KULIĆA U ŠIBENIKU oglasila je u našem današnjem broju svoju voštarnicu. Na taj oglas upozorujemo osobito sve mp. Župne Urede i Crkvinarstva.

PUČKA TISKARA

(BRAĆE MATAČIĆ POK. PETRA)

ŠIBENIK

PRIMA IZRADBU SVAKOVRSNIH TISKANICA UZ UMJERENU CIJENU.

POBOŽNOST TRINAEST UTORA-
KA u pripravi na blagdan sv. Ante Padovanskog drži se u crkvi franjevac konventualaca od 14. ožujka. Svakog utorka preko 400 Antunovih štovalaca pristupa na sv. sakramente pozdravljajući svog, Odvjetnika omiljenom pjesmom: „Ak' od Ante tražiš čuda“. Navečer pak nastavlja se ista pobožnost posebnim razmatranjem pred izloženim Svetotajstvom u punoj crkvi, i nakon blagoslova sa Presvetim zaključuje se pobožnost Antunovom pučkom pjesmom: „O sveće veliki, čudesu tvorče“.

DAROVI „UBOŠKOM DOMU“:
Da počasti uspomenu pk. *Mate Frleta*: Ante Mitrović i sin. Din. 30. Da počaste uspomenu pk. *Nikole Meznarića*: Bruno Merlak Din 40, Niko Kečkemet Din 30, dr Julije Gazzari Din 25; Murko Jakovljević i Vjekoslav Battigelli po Din 20; Nikola Skalić Din 10. Da počaste uspomenu pk. *Tome Kuljiš*: Obitelj Josipa Tarle Din 30 te dr Kažimir Pasini i Ivan Maroević po Din. 20. Da počaste uspomenu pk. *Ivana Malenica*: Ivan Fulgosi i Stjepan Karković po Din 50; Obitelj pk. Ivana Merlak i Mate Katalinić po Din 30; Obitelj Vinka Ma-

tačića, Marija Klarić, Obitelj Vjekoslava Battigelli i Dragutin Gabor (Split), po Din 20. Da počaste uspomenu pk. *Ane Bogdan*: Ana Šare Din 100, Marija i Ivo Tarle Din 50, Građevno poduzeće Olivari i Battigelli Din 30, Obitelj Battigelli Din 20 i Jure Silov Din 10. Da počasti uspomenu pk. *Paške Iljadca*: Brijački pomoćnici Din 50. Da počaste uspomenu pk. *Dušana Stazića*: Obitelj pk. Ivana Merlaka Din 30, Obitelj Ante Alujevića Din 20 te Luka Šarić i Vinko Šupuk po Din 10. Da počasti uspomenu pk. *Josipa Vidan*: Josip Tarle Din 50. — Uprava harno zahvaljuje.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

proizvada
jedino
R. VLAHOV
SIBENIK

„SRETAN USKRS“ svim svojim cijenjenim mušterijam želi
Domaća tvornica cipela

ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

Tko treba **NAOČALA**
neka se obrati optičaru
Vinku Vučića - Šibenik

Ulica Kralja Tomislava
(DROGERIJA)

Svoj k svome!

Odlikovana tvornica voštanih svijeća na paru
UTEMELJENA 1904.

VLADIMIR KULIĆ — ŠIBENIK

P. N. Gg. župnicima, Ugl. Crkoviinarstvima i Bratovštinama daje na znanje, da je obnovio i preuredio svoju tvornicu i da izrađuje sve vrste crkvenih svijeća najbolje kvalitete, koje se niti krive niti kaplju, uz vrlo povoljne cijene. Ima na prodaju tamjana, mira i žizaka. Kupuje pravi pčelinji vosak, prima u zamjenu ulovke i okapine, uz povoljne cijene.

Preporuča se svim svojim starim mušterijama, prijateljima i znancima za cij. narudžbe.

VLADIMIR KULIĆ — ŠIBENIK
ulica Kralja Tomislava

PRODAJA ODLIČNIH DEZERTNIH VINA I VERMUTA

BRAĆA ZJAČIĆ — ŠIBENIK (na cesti od banovinske bolnice prema sv. Križu) proizvode iz vlastitih vinograda i prodaju u svim količinama odlična stolna vina: poznatu šibensku maraštinu, prošek i pečeno vino (sve uz cijenu od 16 Din po litri, a u originalnim bocama od 7 dcl po 18 Din). Proizvode također i prvoklasni, originalni vermut, odlikovan zlatnom diplomom na zagrebačkom sajmu vina 1931. i 1932. godine. Sve sastavine vermuta označene su najboljom ocjenom. Cijene bez konkurencije: litra vermuta 14 Din, a u originalnim flašama od 7 dcl 16 Din. Narudžbe se primaju iz svih krajeva države. Otprema brza i tačna.

Mate Prgin — Šibenik

u rukotvorinama, veliki izbor umjetnog cvijeća za vjenčanje, vijeraca i koprena. Cijene umjerene — Čestita svojim mušterijama

SRETAN USKRS!

Svoje bogato sortirano skladište
POKUĆSTVA

preporuča
STJEPAN KARKOVIĆ
ŠIBENIK

Čestita svojim mušterijama
SRETAN USKRS!

Žmikić Radoslav

TRGOVINA MANIFAKTURE
UZ SOLIDNE CIJENE
ŠIBENIK

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUĆSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prama želji tačno i brzo FRANE KARADJOLE, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.